

Publicerad 2013-04-18 23:48 av Lena Själsöga Keijser

vem kunde väl

stegvisa

andas

blå anemoneld

pärlhyacinter
mantelskrider

nedför snövägens
bäckaflöde

snödroppar smeker marker
med ljusflödande ögon

magnolia
bidar
tima

stenar
lapar värme till
blåsippor

vilka spirar
vid stenarnas fotblad

ur takbjälken
flyger ekovinden

synes

synes ej

är

väktare av
kronornas rötter

åser glöden vakna
ur eldgropens
slumrandeöga

hon viker undan
fällarnas värme

tvagar huden
med gryningsdaggs

rena
klarhet

ekovinden
återvänder

till

takåsen

berget
öppnar sakta
munnen

bak slutna ögonlock
skrider
syner

stämman dånar

berget släpper ut
massorna

vatten
vattenmoln

folken
virvlar

faller

nej inte hårt

regnbågsfjädrar
bär

färden

i skimrande kanoter
följer

de

floden

vattenmoln stiger

han
blåser glas

ur azuriters
sandstränder

kopparröret
glöder toner

tonsvall
in i bergets röda tårar

varur purpurfjärilar
möter lapis lazuli

i silverregnens ankomst

han lägger djupblå
skål

med guldkant
solkant
i kvinnans händer

hon fyller skålen med

körsbärsröda

regnmantlar

böljande svepande

mjuka fingertassar

rör vid bladens inredrömmar

vänder
lyfter taken

regnmantlar
böljande
svepande

pärlbroderier

fransade
stränder

mjuka mockasiner

rör vid
 huden

du kysser mina upplösta fotspår
sanden
havet

suddade ut

turmalin
i sierskans hand

vilar i
ordens andning

flyger in i
trädets vakandeöga

vari orden är

markernas
dagstigers

trumma
i solvågs
silverstrimma

hand
rör vid

hudens rodnande
blodstämma

vitskimrande
gnistrar
bärnstegsögon

stammar färgas röda av

eldens

vaknande

hjärta

vem kunde väl tro

vem kunde

väl

ana

silverbjällrornas

härkomst

pilen lyfter sina fingrar

ur bäckens

stenkorg

alen

susar

hasseln skänker trenne

nötter till

hon

vem kunde

väl

ana

vem kunde väl ha trott

hennes

slutna

färd

det är så

det brukar

viskas

tyst

kanske i ånger

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten